

Světelný kořen – zázračný prapředek batátů

Světelný kořen (*Dioscorea batatas*) je rostlina s velice mimořádnými vlastnostmi a schopnostmi, doslova zázračná.

Po otištění článku o zdravé rostlině batáty - podobající se bramborám - jsme se v redakci dověděli o Světelném kořenu, jakémsi prapředku současných jamů a batátů. Paní **Jarmila Habrová** (www.svetelny-koren.cz) nám napsala:

„Pěstují a učím zájemce pěstovat Světelný kořen, což je rostlina s botanickým názvem **jam čínský (*Dioscorea batatas*)**. Rostlina byla dovezena do Evropy před devadesáti lety z Číny na popud Rudolfa Steinera. Podle něho má v budoucnosti nahradit brambory a také ovlivnit vývoj lidstva. V současnosti se rostlina pěstuje na Jamajce, kde je uctívána pro své neobvyklé vlastnosti. Dokonce otec fenomenálního atleta Usaina Bolta při první zlaté medaili prohlásil, že syn vyhrál díky síle sladké brambory, která se pěstuje na severozápadě Jamajky. Další místo pěstování je Papua-Nová Guinea. Zde je sklizeň rostliny součástí kultu. Obvykle se člověk, který zde vypěstuje největší Světelný kořen, stává starostou vesnice.

Nejvíce se však pěstuje na severu Číny, kde velká část Světelného kořene směřuje do lékáren a tam se pak prodává jako velmi vzácný a také drahý lék. V poměrně velkém množství se také pěstuje v Německu pod vedením Ralfa Rössnera, kde má současný způsob pěstování i ochrannou značku „Lichtwurzel“. Je to především proto, aby se při pěstování i sklizni dodržovala určitá pravidla, jako je např. důsledná prevence proti křížení s ostatními druhy jamů, což se bohužel i v tradičních oblastech z důvodů snadnější sklizně děje.

Čím se vlastně Světelný kořen od ostatních druhů jamů a batátů odlišuje? Je to hlavně schopnost ukládat světelný éter (čchi, prána) do kořenů, které za běžných okolností rostou i dva metry hluboko. Ralf Rössner vyvinul takový způsob pěstování a sklizně, aby nemohlo dojít ke změně kvality kořenů...“

Z webové stránky paní Habrové se dále dovídáme: V antroposofickém hnutí je Světelný kořen už delší dobu důležitým tématem diskuzí, a to zejména v oblasti biologicko-dynamického zemědělství. Zakladatel antroposofie Rudolf Steiner přisoudil této rostlině významnou roli v oblasti výživy; roli potravy, která by mohla rozhodující měrou ovlivnit vývoj lidstva a Země.

Znaky, které Světelný kořen odlišují od běžných batátů:

1. Schopnost uchovávat světelný éter je v podstatě spojena s výraznou tendencí hlízy růst do hloubky. Pokud je Světelný kořen kultivován v mateřském humusu, může kořenová hlíza vrůstat do hloubek větších než dva metry. (Důsledek takto ztíženého pěstování nás nesmí svádět k tomu, abychom chtěli tuto bytostně podmíněnou vlastnost pěstování utlumit.)

2. Poloha listů na výhoncích je nápadně „živá“: listy mohou růst na výhonku po úsecích proti sobě, střídavě, jednotlivě, v páru či dokonce ve trojici.

3. Listy Světelného kořene mají červenofialový okraj.

4. Rezné plochy hlízy musejí být po uschnutí sněhově bílé. (Viděno fyziologicky neprobíhají žádné procesy oxidace.)

5. Tvoří se pouze čisté samčí, anebo čisté samičí rostliny. Schopnost ukládat světelný éter mají výhradně samčí rostliny. (Do důsledku vzato můžeme z tohoto důvodu označovat jako světelný kořen pouze tyto.)

6. Při sklizni překvapí i necvičeného pozorovatele světelnost hlíz, které jsou mimořádně citlivé, křehké a zranitelné a „ztvrdnou“ teprve v průběhu následujících hodin.

7. Světelný kořen způsobuje i v malinkých dávkách nápadný pocit sytosti. (Co se fyziologie výživy týče, nelze na základě měření obsahových látek tento jev vysvětlit.) Tato rostlina je jako jediná schopná ukládat ve svých pod zemí rostoucích částech světelný éter.

Woynichův rukopis

O tom, že historie Světelného kořene nezačíná Rudolfem Steinerem, nasvědčují stránky záhadného Woynichova rukopisu. Jeho text se doposud nepodařilo nikomu rozluštit, pohled na obrázky ale pro inspiraci postačí. V ilustracích vyobrazené ná-

doby jsem otipovala (píše dále paní Habrová) jako měděné květináče a při pěstování použila jako zdroj tohoto kovu měděné hřebíky. Následně jsem zjistila, že nejsem sama, komu se to osvědčilo. Woynichův rukopis je záhadná ilustrovaná kniha, napsaná neznámým jazykem a neznámým písmem. Podle radiologické datace C14 byl napsán někdy mezi léty 1404 – 1438. Kniha je pojmenována po Wilfridovi Michaelu Woynichovi (Wojniczovi), americkém obchodníkovi polsko-litevského původu, jenž rukopis získal v Itálii v roce 1912. V současné době je rukopis ve vlastnictví Yaleovy univerzity pod označením MS 408.

O pěstování Světelného kořene pořádá paní Jarmila Habrová kurzy, podrobněji o nich i o samotném pěstování na výše uvedené webové stránce nebo přímo na tel. +420 777 872 209, nebo na e-mailu: jarmila.habrova@centrum.cz

Připravila redakce